

سرمربی تیم ملی از چه ادعاهای می‌کند؟ سرنا زدن از سر گشادا!

آیسان سعیدی

روزنامه نگار

امیر قلعه‌نویی در دوره دوم حضورش در تیم ملی فوتبال پخته‌تر و جا افتاده‌تر از قبل شده و می‌کوشد به‌عنوان یک سرمربی موجه خود را در افکار عمومی جا بیندازد. قلعه‌نویی که در پایان یک ماراتن قایم باشک بازی فدراسیون فوتبال و پس از ردیف کردن یک لیست از مربیان خارجی دست آخر به نیمکت تیم ملی رسید، می‌خواهد در دوره دوم خاطرات تلخ دوره اول را از اذهان

بزرگوار و پر برکت

ایمان گودرزی

روزنامه‌نگار ورزشی

امیر قلعه‌نویی کسی بود که بعد از حدود ۳ ماه بلا تکلیفی نیمکت تیم ملی، جایگزین کارلوس کی‌روش شد. قلعه‌نویی تاکنون دو بازی دوستانه هدایت تیم ملی را مقابل روسیه و کنیا برعهده داشته که تیم ملی

پاک کند؛ دوره‌ای که امیر اعتقاد دارد بر سر او معامله کردند؛ او از همه ابزارهایش برای رسیدن به نقطه مطلوب و ایستادن در حاشیه امن افکار عمومی استفاده می‌کند؛ از مصاحبه‌های سریالی با ادبیات نرم و متفاوت گرفته تا حضور دائمی در بازی‌های لیگ برتر. با وجود این امیر در مصاحبه‌های سریالی‌اش هر چند که می‌کوشد خود را متواضع نشان داده و با دست پایین درباره مسائل جبهه‌گیری کند اما گاه از دایره منطق خارج شده و بدل به همان مربی سابق می‌شود؛ یک مربی مغرور و مدعی. امیر مدعی است که فوتبال ایرانی را در تیم ملی پیاده کرده و رفتارها و کنش او سبب شده تا بازی‌های لیگ

پرگل شود. ادعاهایی پرطمطراق که صرف‌نظر از درست یا باطل بودنش در این فاصله زمانی کوتاه نمی‌تواند منطقی باشد. تیم ملی تنها ۲ بازی دوستانه نه چندان بااهمیت برابر روسیه و کنیا داشته و تیمی که به میدان رفته منهای یکی دو تغییر جزئی همان تیم قبلی بوده و حتی سبک و شکل بازی تیم تغییر چندانی نداشته اما امیر مدعی است فوتبال ایرانی را پیاده کرده! چه آنکه در یک تیم باشگاهی که مربی و بازیکنان حیات دائمی و روزمره دارند، نمی‌توان در چنین مدت کوتاهی چنین ادعای بزرگی داشت! درباره لیگ هم که صحبت نکنیم بهتر است.

نگاه ریزبینانه به تیم ملی امیر قلعه‌نویی

تیم فرسوده، ادعاهای بزرگ، آینده تاریک

امیر قلعه‌نویی سرمربی تیم ملی ایران می‌کوشد تا خود را به‌عنوان گزینه اصلاح و بهترین انتخاب در میان افکار عمومی و کارشناسان جا بیندازد. او پس از دو بازی دوستانه کم‌اهمیت با روسیه و کنیا در فیفادی‌های نوروزی این روزها پای ثابت لیگ برتر است و با حضور در استادیوم‌ها بازی‌های تیم‌ها را زیر نظر گرفته تا نشان دهد در قامت سرمربی تیم ملی برای لیگ ارزش قائل است و تصمیم دارد تیمش را با

احترام به لیگ بازسازی کند. او در این مسیر ادعاهای دهان پرکن و پرطمطراقی را مطرح کرده اما از حرف تا عمل و از ایده تا اجرا یک دنیا فاصله است. جلال چراغپور مربی و مدرس فوتبال ایران تحلیل جالبی از شرایط تیم ملی با هدایت امیر قلعه‌نویی دارد. او در یک نگاه ریزبینانه و آنالیز مفصل، وضعیت تیم ملی را در ۳ بخش متفاوت زیر ذره‌بین برده. نگاه اول به وضعیت نیمکت تیم ملی و اشکالات فنی

درون زمین، نگاه دوم به شرایط اسکواد تیم ملی و پروسه تیم‌سازی و نگاه سوم پیش‌بینی وضعیت تیم ملی در جام ملت‌های آسیاست. تحلیل ریزبینانه و جزئی‌نگر چراغپور روشن‌تری از تیم ملی با هدایت امیر قلعه‌نویی و آینده آن بویژه در جام ملت‌های آسیا پیش روی ما قرار می‌دهد.

به نظرم قبل از اینکه بخواهیم درباره اسم‌ها و ادعاهای صحبت کنیم، باید شرایط تیم ملی را مورد بررسی قرار دهیم. باید بدانیم چه چیزهایی می‌خواهیم. برای همین خواسته‌هایمان هم چه چیزهایی کم داریم و نیاز است دنبال نداشته‌هایمان برویم. آن وقت می‌توانیم دنبال افراد برای حل مشکلات و مدیریت آنها بگردیم. اهداف هستند که می‌توانند افراد را تعیین کنند نه اینکه با انتخاب یک نفر بخواهیم هدف‌گذاری داشته باشیم. متأسفانه در گام اول اتاق فکر در فدراسیون نداشته‌یم. متخصصان فوتبال در چند سال اخیر نادیده گرفته شدند. فکر می‌کنم آنها دلسوزترین افرادی باشند که بتوانند بدون هیچ گونه حب و بغض بهترین انتخاب را داشته باشند. ما در عمق دفاع مشکل داریم. فاصله بین دو مدافع میانی بسیار عجیب است. کارلوس کی‌روش ۱۰ سال روی این مشکل کار کرد اما نتوانست آن را برطرف کند. در دیدار با کنیا هم روی همین موضوع گل خوردیم. فاصله بین دو بازیکن میانی در قلب دفاع را نه زوج خلیل‌زاده - کتغانی‌زادگان و نه زوج پورعلی‌گنجی - مجید حسینی برطرف کردند.

هافبک دفاعی تیم ملی پر از ایراد است. چرا دنبال بازیکن قلدر برای این بخش از زمین هستیم؟ ما باید هافبک خلاق و کاملاً آگاه از جریان بازی را انتخاب کنیم. نمی‌توان با بازیکنانی که سال‌هاست توان هافبک دفاعی بودن را ندارند، به جنگ بهترین‌های آسیا رفت. ما باید در تیم ملی یک مهاجم داشته باشیم. قلعه‌نویی بدرستی گفت باید ۵، ۶ گل به کنیا می‌زدیم اما حواسش نبود که در ۱۱ موقعیت کلی که داشتیم ۳ بازیکن توپ‌ها را خراب کردند. اگر یک نفر در رأس خط حمله باشد، قطعاً از بین ۱۱ موقعیت می‌تواند ۳ گل به نمر برساند. ما خلق موقعیت داریم. پس یک مهاجم کافی است. با وضعیت فعلی تیم ملی ایران نیاز به تغییر ساختار فنی و جایجایی بازیکنان در لیست تیم ملی داریم. مربی خارجی زمان زیادی می‌خواست تا با فوتبال ایرانی آشنا شود اما قلعه‌نویی نمره ۲۵ سال تجربه خالص است. قلعه‌نویی چشم مرکب دارد. او گزینه خیلی خوبی بود اما نیاز دارد یک مدیر فنی درجه یک خارجی کنارش باشد تا دیدگاه‌هایش را بگوید و قلعه‌نویی با توجه به همان دیدگاه‌ها ساختار تیم ملی را مشخص کند.

جام ملت‌های آسیا مهم‌ترین برنامه تیم ملی فوتبال در سال جاری است و قطعاً امیر قلعه‌نویی برای این رویداد مهم برنامه دارد. بستگی دارد که نگرش قلعه‌نویی در جام ملت‌های آسیا چه باشد. دو راه و دو نقشه پیش روی امیر قلعه‌نویی برای جام ملت‌هاست. نقشه اول این است که جام ملت‌های آسیا را کمیتی نگاه کند. دنبال نتیجه باشد و پیرمردها را ببرد و بازنشسته نکند و نتیجه بگیرد و بگوید ۳ سال فرصت دارم تیم را درست کنم. این خیلی حرف قشنگی است. اما خود صاحب تیم یعنی کارلوس کی‌روش هم نتوانست بعد از جام جهانی تیم را قهرمان جام ملت‌های آسیا کند. کی‌روش ۸ سال با این تیم بود و ۸ سال در جام جهانی بازی کرده بود. همه کارها را انجام داده بود و خودش نتوانست قهرمان کند. ما چطور بعد از ۴ سال فاصله با تیمی که در وضعیت نامناسب از جام جهانی بیرون آمده، می‌خواهیم قهرمان جام ملت‌ها شویم؟

نقشه دوم نسل‌سازی در جام ملت‌ها است. کره جنوبی بیشتر از ۴، ۳ دوره است که در جام ملت‌ها با نسل جدید خود وارد می‌شود تا در جام جهانی نتیجه بگیرد. اگر قلعه‌نویی جام ملت‌های آسیا را پله‌ای کند برای تیم‌سازی، ۱۰ سال تیم ملی را مدیریت می‌کند. این یک برنامه کاربردی است. او می‌تواند با افکار عمومی صحبت کند و برنامه‌اش را بگوید. ۳ سال فرصت داریم تا سعی کنیم نسل جدیدی را بسازیم که شاید ترانسفر هم شدند. نسل گذشته را رها کنیم برونند به فوتبالشان در اروپا برسند. ۸ سال است از ایران بیرون رفته‌اند و تیم ملی برای آنها انگیزه نیست.

در این ۴۰ سال با این امید به جام ملت‌ها رفتیم که اگر بازیکنان مسن را به این مسابقات ببریم، بهتر است. یک بار هم به‌عنوان پله ترقی نگاه کنیم. کاری که کره جنوبی در این سال‌ها انجام داده. من یک سؤال می‌کنم. به نظر شما مراکش از ۴ سال گذشته که در گروه ما چهارم شد، تا جام جهانی ۲۰۲۲ که چهارم شد، چه کرده بود؟ آیا چیز این بود که نسل جدید را ساخت و بازیکنان جوان ۴ سال قبل با تجربه شده بودند؟

به نسل جدید اعتماد کنید. اگر شما جام ملت‌های آسیا را پله موفقیت در جام جهانی کنید، ۱۰ سال مربی تیم ملی ایران خواهید بود. اگر نوع قرارداد و نوع نگرش این باشد که با باقی‌مانده ۳ مربی یعنی کی‌روش، ویلموتس و اسکوجیچ و باز هم کی‌روش قهرمان جام ملت‌ها شویم، واقعاً کار بزرگی است! اگر بشود چه می‌شود! می‌توانیم کمک کنیم بازی‌های جام ملت‌های آسیا پله ساختمان‌سازی شود، نه اینکه هدف و آجری برای بقای یک سری شود. اکنون برهه حساسی است. کادر فنی تیم ملی را نترسانید.

اگر قرار است جام ملت‌های آسیا پله باشد، چرا لیستی که امیر قلعه‌نویی در گام نخست اعلام کرد، باید با ادعاهای او ۱۰۰ درجه تفاوت داشته باشد؟ شما ترکیب اصلی ایران را بچین و ببین بازیکن جوانی در آن جای دارد؟ باید تغییر سبک بدهیم. باید تیم ملی را نو کنیم. این فوتبال نشان داد که به عراق هم می‌بازیم.

روی لیگ گذاشته. امیرخان که حضور فعالی در تماشای بازی‌های لیگ از نزدیک دارد، پس از تماشای بازی استقلال و هوادار بود که اظهار داشت: «بازی خیلی جان‌دار بود. لیگ را رصد کرده‌ایم و خوشبختانه همه بازی‌ها پرگل بوده‌اند. این نشان می‌دهد لیگ پویایی داریم. شاید هم انتخاب بازیکنان تیم ملی خیلی

به این موضوع کمک کرد بویژه بازی با کنیا که لیگ را زیاد دیدیم سبب شده لیگ ما پرگل شود.» پله، با این گفته امیرخان ما هم امیدواریم که با توجه به وقت تلف کردن فدراسیون در انتخاب سرمربی، قلعه‌نویی بتواند با همین سرعت تأثیر خود را روی فوتبال ایران بگذارد و تیم را در مسیر موفقیت پیش ببرد.

وقتی قلعه‌نویی عجله کرد

ایران مبنی بر جا افتادن این شکل و جنس بازی در تیم ملی طی ماه‌های آینده است. دوم اینکه شرایط تیم ملی با مسابقات تیم ملی بازیکنان را برای مدت زمان زیادی در اختیار ندارد، موضوعی که کار مربیان را برای جا انداختن سیستم مورد نظرشان سخت و طولانی می‌کند. بخصوص اینکه تیم تحت هدایت امیر قلعه‌نویی چند ماه دیگر تورنمنت مهم جام ملت‌های آسیا را در پیش دارد؛ تورنمنتی که فوتبال ایران در آن یک مدعی سنتی است و باید برای جام بجنگد. به نظر می‌رسد سرمربی تیم ملی با توجه به نزدیکی این رویداد مهم و همچنین فشارهای فدراسیون، رسانه‌ها و طرفداران فوتبال برنامه خودش برای تغییر سبک را به بازه زمانی پس از اتمام جام ملت‌های آسیا موکول کند. به عبارت دیگر می‌توان گفت قلعه‌نویی در دادن وعده تغییر سبک تیم ملی عجله کرده است.

امیررضا همایون

خبرنگار

امیر قلعه‌نویی پس از ۱۶ سال دوری از تیم ملی فوتبال ایران در اسفند ماه سال گذشته با یک وعده بزرگ به نیمکت تیم ملی کشورمان بازگشت؛ وعده بزرگی به نام فوتبال ایرانی که پس از چند سال بازی با سبک تدافعی، بسیار بزرگ به نظر می‌رسد. وعده قلعه‌نویی پس از برگزاری اولین بازی‌های تیم ملی را می‌توان بهتر مورد ارزیابی قرار داد. بررسی این موضوع دو پرسش اساسی را از ابتدا پیش روی ما قرار می‌دهد. اول اینکه قلعه‌نویی برای پیشبرد و جا انداختن برنامه مورد ادعایش در تیم ملی نیاز به زمان دارد و نمی‌توان با یک یا دو مسابقه آن را جا انداخت. البته باید گفت تیم ملی در این دوبازی رگه‌هایی از سبک فوتبال ایران را در خود داشت؛ آنچه باعث افزایش امیدهای هواداران فوتبال